

Lieve gemeente

Met dit korte schrijven wil ik graag u en jullie allemaal een hart onder de riem steken. Het leven van een ieder van ons staat op zijn kop. Het mijne in die zin dat ik in normale omstandigheden als predikant mensen in kwetsbare situaties zoveel mogelijk probeer te bezoeken om hen bij te staan. Nu is het beter voor u dat ik dat niet doe. Dat is moeilijk, want het druist tegen mijn herderlijke gevoel in. Gisteren citeerde ik in mijn preek de Italiaanse premier: 'vandaag afstand houden om elkaar morgen met meer warmte te kunnen omhelzen'.

Maar ik realiseer me dat het voor velen van ons nog veel ingrijpender is: voor hen die vanwege ouderdom of ziekte niet meer of moeilijk naar buiten kunnen, die moeten kuren en kwetsbaar zijn, die hun kwetsbare ouders niet meer kunnen bezoeken, die vanwege werk en sluiting van scholen opvang moeten regelen voor de kinderen. Veel logistieke problemen, maar ook existentieel. Hoe ga je om met je angst en je zorgen en met die van anderen?

Quarantaine: daar zit het getal 40 in. Wat we meemaken is een gedwongen onthouding van eigenlijk alles wat ons lief is: fysieke en sociale contacten, cultuur, reizen. De radars van onze wereld zijn plotsklaps tot stilstand gekomen. Het is bijzonder dat dit juist in de 40-dagentijd plaatsvindt, de tijd voor christenen van gebed en inkeer, vasten en weldoen aan anderen.

Gisteren hebben we in de kerk gebeden:

Heer, wees de zieken nabij, in het bijzonder hen die in quarantaine zijn.

Zegen het eten dat hen wordt gebracht,

de telefoontjes die zeggen: je bent niet alleen.

Bescherm degenen voor wie ziekenzorg hun werk is.

Geef wijsheid aan het RIVM, aan de overheid,

dat er een vaccin gevonden zal worden.

Help hen die hun inkomen mislopen.

God zie om naar alle mensen in nood.

Midden in het leven zijn wij door de dood omvangen,

maar meer nog: U omsluit ieder van ons,

U legt uw hand op ons. Doe ons wonen in uw beschutting.

En troost ons met het uitzicht op een nieuwe aarde waar geen pest meer rondwaart in het donker, waar de volken genezing vinden.

Dat de sociale onthouding waartoe wij in onze dagen worden opgeroepen onze liefde voor de ander van wie wij gescheiden worden niet vermindert, maar juist vermeerdert: de zuivere liefde, de ware liefde puur om die ander. Als wij deze Veertigdagentijd door die liefde laten kleuren, met onze ogen gericht op de Heer, die bevrijdt en die de nood van de mensen ziet - zal het hierna Pasen zijn, een tijd van vreugde zonder angst. Wie hoopt en vertrouwen heeft, die weet: dáárheen zijn wij onderweg!

Morgenavond hebben we kerkenraad en zult u via de nieuwsbrief nader geïnformeerd worden over de kerkdiensten en over hoe we kunnen omzien naar elkaar.

Ik wens u een goede en hopelijk corona-vrije opgang naar Pasen,

Idelette Otten, v.d.m.

U kunt mij altijd bellen: 0302657776. Bij geen gehoor, meld uw naam en uw telefoonnummer.